

gränsen mellan det naturliga och det övernaturliga är flytande och att man måste vara försiktig i dessa ting.

För de flesta präster synes alltså felet med pastor Pethrus och helbrägdagöraren Freeman inte ligga i tron, utan i tekniken. Kyrkans män liksom Christian Science vill att helbrägdagörelsen skall ske i stillhet, utan massmöten och propaganda. Samma återhållsamma inställning präglar de två morgontidningar i Stockholm som är kristna på ett värdigt sätt, nära nog omärkligt. Stockholms-Tidningen: "Att kropp och själ hänger nära ihop, det vet vi. Helbrägdagörelsens möjlighet var inte den springande punkten i uppgörelsen." Svenska Dagbladet: "Helbrägdagörelse genom tro — eller kanske snarare genom bön — är ett kristet motiv, som tidvis varit undanträngt ur förkunnelsen, men som numera klarare framträder inom allt vidare kristna kretsar... Reaktionen från kristet håll mot de senaste händelserna i Fila-

delfia ligger alltså icke på detta plan."

Med dylika formuleringar söker man tillfredsställa både mystiken och förnuftet. Underverk sker, sägs det, men några exempel omtalas ej, och man tar avstånd från den organiserade produktionen av underverk; de bör äga rum i det tysta. Tror människor som skriver så verkligen på underverk, på Guds direkta ingripande? Om tron eller bönen kan ha övernaturliga verkningar, borde, synes det, ingen reklam vara för stark för att utbreda detta avgörande bevis på religionens sanning.

Själva sakfrågan är central för hela det religiösa problemet. Till vår kyrkas förkunnelse hör tron på bönhörelse — ehuru inte ovillkorlig bönhörelse — och underverk. Nu visar det sig att prästerna har helt skilda meningar i frågan — även om deras ovilja att ge klara svar är det mest påfallande. Att Gud finns, det är de säkra på. Men inför frågan Vad gör Gud? är de tveksamma och oeniga.